

Vojakova ljubica.

(Spitignjev.)

Anton Svetek.

Počasi in sočutno.

Moški zbor.

p Ah za - kaj, za - kaj si v voj - sko *f* mo - ral, ko na vran - cih so šli sko - zi
 vas? Na - gelj rde - či je u - vel na ok - nu, zdaj *p* bled, pre - pa - den *f* moj ob - raz

bolj hitro in nežne.

„Lju - bi - ca ne boj se, ah, ne boj se, *cresc.* zvoj - ne vr - nem se čez *f* se - dem let!“

mf mi de - jal si, meh - ko me ob - jel si, ko sem ro - žin ti pri - pe - la cvet.

„Lju - bi - ca ne boj se, ah, ne boj se!“ *cresc.* še - pe - tal si, ko sem *ff rit.* pla - ka - la ...

p

In od-šel si in vdrh-te-čem stra-hu se-dem let sem na-te ča-ka-la.

Zelo počasi.
pp

Ah, za-kaj, za-kaj si vvoj-sko mo-ral? Bog ve, kje si vgro-bu po-ko-

f

pan. Bog ve, kje le-ži ši-ro-ko pol-je, kjer smr-tni ti za-kra-kal

poco accelerando e cresc.
f

vran? Ah, za-kaj, si vvoj-sko mo ral? Ah, za-kaj, si vvoj-sko mo-ral?

mirno in počasi
pp

Za vas-jo ze-le-ni bor šu-mi, kot pred le-ti v bo-ru ptič-ka pe-va, ah, le

Hitro.
mf

Široko.
ff

te-be, ljub-ček, zdaj več ni, Ah le te-be ljub-ček zdaj več ni, več ni...

pp